

Øll hava fingið eitt kall

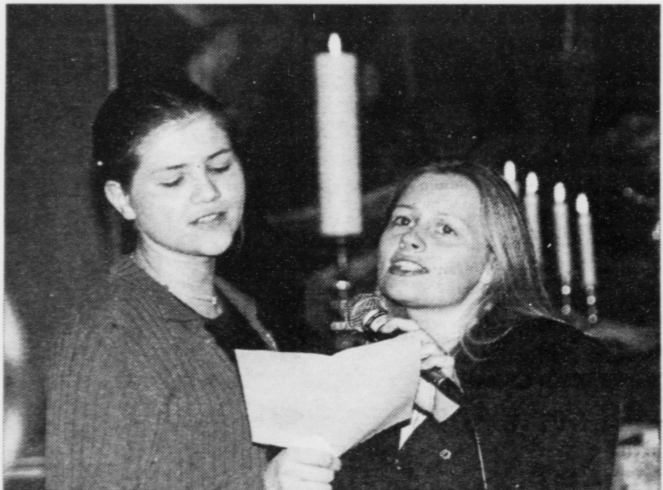
Í prædiku síni undir ungdómsguðstænastu, sum hildin varð í Havnar Kirkju herfyri, segði Sverri Steinhólm, prestur, at vit hava øll fingið eitt kall, sum vit eiga at verða trúgv ímóti

Ungdomar úr samkomunum løsu tekstirnar

Sangurin hevur altíð verið ein náttúrligur partur av guðstænastu okkara. Men vanligt hevur verið í kirkjuni, at tað hava verið gomlu sálmarir, sum sungnir hava verið sum felagssangur. Undir hesi guðstænastuni var stórir dentur lagdur á tónleikin og sangin, sum í fleiri fornum var heldur ørðvisi enn til vanligu sunnudagsguðstænastu, hóast sálmarir ikki vóru heilt troðkaðir burtur kortini

Sverri Steinhólm, prestur, prædikaði um teir báðar, Móses og Jeremia, sum ongan hug høvdu at gera, sum teir vóru bidnir, men fóru kortini

EDVARD JOENSEN
ÁLVUR HARALDSEN

Vit eru øll kallað at verða Harrans tænarar, eins og Móses og Jeremia vóru tað, segði Sverri Steinhólm, prestur, millum annað í prædiku síni undir ungdómsguðstænastuni í Havnar Kirkju herfyri.

Ungdómsguðstænasta hevur ikki verið hildin í kirkjuni fyrr, sigur Sverri Steinhólm.

Og umframt prest lutóku eisini ung fólk úr Meinigheitshúsinum, Oasuni, sum er ungdómsbólur við tilknýti til Samkomuna í Hoyvík, umframt KFUM og K.

Tey ungu løsu inngangs- og útgangsbøn og tekstirnar. Tekstirnir, sum lísir vóru, vóru um kallan Mósesar úr Aðru Mósebók kapitil trý til kapitil fýra, ørindi 9.

Fleiri fólk løsu lestin í brotum.

Eisini var nógur sangur á skránni. Hetta var sangur, sum ungfólk framfóru við ymiskum ljóðfórum. Nakkað, sum ikki er so vanligt í kirkjuni. Onkur heldur, at tað er alt ov sjáltsamt.

Sverri Steinhólm, prestur, prædikaði yvir kallan Jeremia.

Hann brúkti teir báðar, Móses og Jeremia, og førdi yvir á okkum nútíðarmenniskju.

Eins og teir báðir, fáa vit øll eitt kall eisini í dag. Eitt kall um at verða tað, vit eru.

Tað eru ikki bara prestar og túððarar, sum verða kallaðir av Harranum, segði Sverri Steinhólm. Vit eiga øll, allastaðni, har vit starvast, at bera hetta kallið við okkum. Tað almenna kallið, har vit eru kallað til Kristus.

So eru tað nøkur, sum fáa eitt serkall, sum prestur nevni tað. Tað eru ofta slik, sum gera tænastu við kirkjur og samkomur.

Men skjót eru vit mangan at bera okkum undan, tá heitt verður á okkum um eitthvørt. Og tað er ógvuliga menniskjansligt. Tað gjørdi bæði Móses og Jesaja eisini.

Í Aðru Mósebók, kapitilunum trý og fýra hevur

Móses allar møguligar undanfærslur. Men einki batti. Hann fór so at enda at gera tað, hann varð bidin.

Og Jeremia royndi at umbera seg við, at hann var so ungur og óroyndur, og tí ikki kundi fara so týðningarmikil ørinindi:

»O, Harri drottin! Si, eg dugi ikki at røða, tí at eg eri so ungur.« Jer. 1.6.

Men líka lítið hjálpti. Hann varð yvirtalaður og fór, sum hann varð bidin.

Og soleiðis eiga eisini vit at fara, hóast uppgávan mangan tykist møtamikil at fara undir.

Magni Christiansen luttók eisini við sínum sang